

Posudek bakalářské práce Nina Justina Likina: *La poésie sur la route*

Kandidátka se rozhodla zpracovat tematiku cesty, pohybu a neklidu v díle a životě Artura Rimbauda; koncept *prokletého básníka*, jehož literárněvědná hodnota je sporná, tu vhodně posloužil k organickému propojení života a díla jako nedílné jednoty a jednotného (stejně riskantního) nasazení, které má vést k přeměně života vůbec – tak jak to budou posléze chápat surrealisté. Tato volba také umožňuje propojení konkrétních biografických faktů s tematickými konstantami díla, ba i s vlastním „zlomovým“ principem básnění vůbec, jak jej Rimbaud pojímá.

V základním konceptu i provedení, včetně využití sekundární literatury, je práce více než uspokojivá, kámen úrazu je její stránka jazyková. Napsat práci ve francouzštině bylo pro kandidátku nesporně vynucené řešení; její francouzština je sice v mnoha ohledech poučená a kultivovaná, ale bohužel se hemží chybami, a to i základními a primitivními (užití členu, souslednost časová, rodová shoda nebo i rod sám, syntaktické konstrukce [*n'importe où il va* místo *où qu'il aille!*], elementární pravopis...). Často jde o chyby z nedbalosti (což je samo o sobě závažné), mnohdy však také z neznalosti, na jakou už autorka nemá právo; přitom v řadě případů bylo slovníkové ověření nasnadě. K tomu přistupuje řada nečistot významových (slova nejsou použita přiměřeně). Vypočítávat ty chyby nelze, je jich na každé stránce nejmíň šest, ale někdy i deset a víc. K dispozici je anotovaný exemplář práce. Kdyby šlo o prověrku z jazyka, kandidátka by patrně neuspěla. Takto nelze než s politováním snížit u této věcně dobré práce klasifikaci maximálně. K obhajobě doporučuji, s hodnocením dobře.

Několik podstatnějších připomínek: název jednoho z hlavních Rimbaudových děl je *Une saison en enfer*: kandidátka neurčitý člen zjevně přehlédla; v tomto případě by ovšem měl být uváděn při každé citaci, nikoli nahrazován členem určitým. Místní jména: jestli je Harar město, a nikoli třeba provincie, vřazuje se syntakticky bez členu (tedy: *à Harar*, nikoli *au Harar*); totéž se týká jmen ostrovů (správně tedy *à Madagascar*). Nakladatelství Seuil, které vydalo monografii od Y. Bonnefoy, sídlí pochopitelně v Paříži: pro bibliografii je směrodatný tento údaj, ne sídlo tiskárny (Bourges). – Podávat na konci kapitoly shrnutí toho, co bylo právě řečeno, a ohlašovat to, co vzápětí řečeno bude, je zbytečné (zvl. konec kapitoly 2). – Na str. 11 najdeme nedokončenou větu (*Rimbaud détecte le travail... et puis sa théorie... à plus tard...*) V souvislosti s *Opilým korábem* píše autorka, že „básník necestoval dál než do Belgie“ a zapomíná relativizovat (např. příslovečným určením *jusque-là*), takže tvrzení působí jako absolutní, a tudíž absurdní. – Když autorka cituje zřejmě autory komentářů v publikacích Rimbaudových děl, měla by také uvést přesné odkazy k těmto komentářům (Alain Jouffroy, zřejmě Aleš Pohorský). Žalostné je, když se autorce nepodaří ani jednou napsat správně jméno literárního kritika (Jean-Jacques Brochier, tedy ani Bronchier, ani Brocheur – str. 33).

V Praze 3. září 2015

doc. PhDr. Václav Jámek